

[Steffensen]

de lokale områder, og vi ser også positivt på, at lokal radio- og fjernsynsvirksomhed principielt bør hvile på lokal finansiering.

Fru Janne Normanns bemærkninger om, hvordan og af hvem disse udsendelser skal laves, synes jeg var ret væsentlige.

Men disse og andre ting kan vi få belyst i udvalget, og vi tilsiger et positivt samarbejde.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet har tidligere opfordret ministeren til at tage et initiativ som dette og vil gerne hermed takke for, at det sker.

At lovforslaget måske er for restriktivt og rummer for mange ministerbemyndigelser, er ankepunkter, vi allerede nu vil fremføre. Også vi vil gerne have en nærmere redegørelse for, hvem det er, der skal have sendetilladelser, og på hvilke vilkår, for at sikre, at der bliver tale om reel udvidelse af ytringsfriheden og alsidigheden med disse eksperimenter.

Også den omstændighed, at man partout vil blande statsmidler ind i sagen, er vi imod. Vi mener, at der er ønsker nok om at få dette op at stå ude i befolkningen til, at man kan tilgodese det private initiativ og stole på det. Kan socialdemokratiet dog virkelig ikke forestille sig, at noget godt kan komme i gang uden offentlige bevillinger? Nu vel, der er – det skal erkendes – ikke tale om milliardbeløb, men påtale denne detalje vil vi dog fra retsforbundets side.

Alt i alt kan regeringen dog sikkert regne med retsforbundets støtte til lovforslagets gennemførelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne sige tak for den meget velvilige behandling, dette lovforslag har modtaget, et forslag om at genoptage muligheden for en forsøgsordning, som allerede har eksisteret fra 1973, og som bortfaldt med radio-lovsforslagets bortfald i 1977.

Når vi fra regeringens side lægger så megen vægt på at genoptage disse forsøg, hænger det netop sammen med, at vi gerne vil have indsamlet erfaringer på dette område, inden der skal lovgives på området. Derfor ønsker vi, at forsøgsmulighederne skal være så frie som muligt, og det er også grunden til, at der er truffet så få konkrete foranstaltninger, som tilfældet er, i selve lovforslaget.

Et antal af talerne her har ønsket nærmere redegørelse for konkrete regler, og jeg kan dertil sige, at vi i lighed med tidligere vil nedsætte et udvalg lige så alsidigt, som det var i den forrige forsøgsrække, og at man dér vil nedfælde retningslinjer af mere konkret art. Disse retningslinjer vil naturligvis kunne blive drøftet i det udvalg, der skal arbejde med dette, dersom det overføres til videre behandling i kulturudvalget.

I anledning af de enkelte indlæg vil jeg sige til hr. Søren Hansen, at jeg er helt opmærksom på – det har også været nævnt af fru Marianne Bentsen-Pedersen – at der er en mulighed med denne forsøgsordning for i særlig grad at tilgodese minoritetsgrupper i samfundet, hvad enten det er handicapgrupper eller grupper, som af andre grunde kan have behov for særlige kommunikationsmuligheder.

Til hr. Flemming Jensen vil jeg gerne sige, at dette er en fortsættelse af en aktivitet, som tidligere har fundet sted, og ikke et stykke mediepolitik, som jeg ønsker at iværksætte uden om mediekommissionen – i modsætning til mange andre områder – men hvor jeg netop ønsker erfaringer fra en forsøgsordning, som bl. a. kan være til rådighed for mediekommissionens videre arbejde, og som i hvert fald skal danne grundlag for en senere lovgivning på området.

Til hr. Voigt kan jeg sige, at der ikke er tale om, at ministre eller radiatoråd skal bestemme, hvad der skal sendes, og at der ikke er tale om, at nogen vil blive holdt uden for mulighederne for at tage del i disse forsøg; tværtimod er de overordentlig åbne. Det siger også sig selv, at når man vil give tilladelserne til at udføre disse forsøg, vil man bestrebe sig for – det har været nævnt af andre, at det vel ikke bare skulle være kommunalbestyrelser – at de grupper, som kommer til at tage del i forsøgsordningen, bliver så forskellige som muligt. Det er netop en forsøgsordning, og derfor ønsker vi alsidige informationer.

Fru Janne Normann ønsker nøjere overvejelser over, hvem der skal lave programmerne, hvem der vil få indflydelse, og også i andre indlæg har der været udtalt en ængstelse for en politisk indflydelse. Det siger sig selv, at det netop med denne ordning er meningen, at man med forskelligheden ønsker, at det er lokale befolkningsgrupper, som får